

Пиротски ћилим најближи уласку на УНЕСКО листу

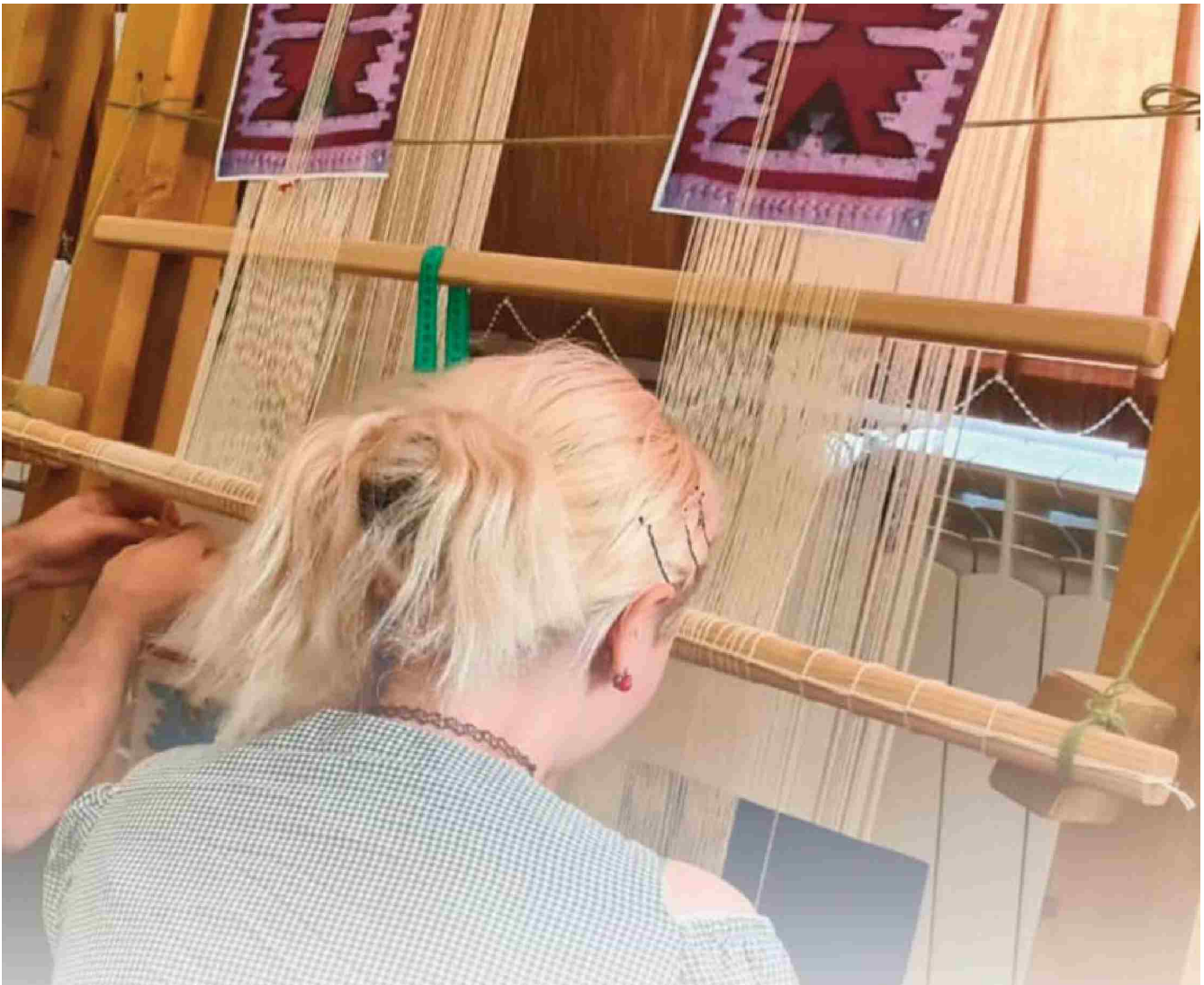
БИСЕР ЈУЖНЕ СРБИЈЕ

- Ткачка колонија на Старој планини организована са циљем популаризације ткања и усавршавања традиционалне вештине израде ћилима. - у Србији жене популационо предњаче, али су на тржишту рада у мањини. - Колоније јединствени екосистем за афирмацију ткачког заната. - Јавни радови у култури би, на изради рукотворина као пословних и дипломатских поклона, обезбедили посао за стотине жена.
- Уметничке рукотворине имају посебну културну вредност

Пиротски ћилим је међу свим српским ћилимима најближи уласку на УНЕСКО листу нематеријалног културног наслеђа. Ово је порука шесте по реду ткачке колоније на Старој пла-

нини која је окупила више од тридесет жена из целе Србије, а организована са циљем популаризације ткања и усавршавања традиционалне вештине израде ћилима.

У оквиру колоније, коју је организовао удружење произвођача рукотворина **Етно мрежа**, уз подршку **Националне алијансе за локални економски развој**, града Пирота, Мини-

старства пољопривреде и амбасаде Сједињених Америчких Држава, у четвртак је одржан дипломатски дан на коме су се, међу еминентним званицама, нашли амбасадори Канаде и Белгије Џајлс Норман и Кун Дам, амбасадорка Португала Марија Виржинија Пина, Филомина Обрајен из Међународног клуба посетилаца Београда и Кристина Цетл, испред председништва Међународног клуба жена. Сви они пружили су јединствену подршку колонији и активностима на економском оснаживању жена у руралним крајевима.

У Етно мрежи подсећају на податак да у Србији жене популационо предњаче, али су на тржишту рада, нарочито у неразвијеним крајевима, у мањини. То је повод за настојање да се оснажи фигура жене као равноправног члана заједнице који доприноси економском и туристичком развоју земље, нарочито

на југу. Уз колоније, које представљају јединствени екосистем за афирмацију ткачког заната, Етно мрежа се залаже да се опет омогуће јавни радови у култури који би, на изради рукотворина као пословних и дипломатских поклона, обезбедили посао за стотине жена.

За ткачку колонију се пријавило више од тридесет жена из свих делова земље широм Србије. Највећи број њих је смештен и ради у Спортско рекреативном центру Дојкинци, а најискусније ткаље у пиротској Техничкој школи, све са циљем популаризације ткања, како би постало стуб и локалног развоја и културног туризма.

Градоначелник Пирота Владан Васић оцењује да уметничке рукотворине, а највише ћилими из пиротског краја, имају посебну културну вредност због чега се градска управа труди да подржи пројекте оснаживања жена и обезбеђивања њихове економске независности.

Разлог се огледа у уверењу да је, захваљујући Етно мрежи, Националној алијанси и локалној самоуправи, пиротски ћилим постао бисер Јужне Србије, а Ткачка колонија традиционална манифестација коју сви радо посећују.

Пиротско ћилимарство је стекло препознатљивост због посебне вештине ткања на вертикалном разбоју и шара које су због боја карактеристичне за ово поднебље, а разлогом што је уписано у Национални регистар нематеријалног културног наслеђа Србије, је то што га локална заједница препознаје као део свог идентитета. На Ткачкој колонији истичу да је активно деловање локалне заједнице, попут едукативних програма и ткачких радионица, најбољи начин да се доприноси очувању заната, што отвара могућност кандидовања на Унескову листу.

Т. Радовановић
Фото: НАЛЕД